

FRANKFORT, den 7. November.

De *Frankfurter Zeitung* meldt het volgende: — » De voorzitter van den Britschen gezant, den heer *Stratford Canning*, ten aanzien van Griekenland, welke dezelve voorlooppig op eene vertrouwelijke wijze aan den Reis-Effendi gedaan heeft, en welke, ten gevolge der conferentien te Petersburg, ook de overige gezanten der Europeesche mogendheden ondersteunen zullen, hebben, zoo als zich liet verwachten, tot dus verre goede uitwerking gehad. De heer van *Minotaki* zal wellicht de aanneming van het door Rusland voorgeschrevene verdrag daarop spoedig met nemen, daar hij de noodige instructien daaromtrent reeds schijnt te hebben. De gezanten van Oostenrijk, Frankrijk en Pruisen verwachten eerst hunne instructien; zoodra deze inkomen, zullen de aangelegenheden van Griekenland gemeenschappelijk door de gezanten van alle deze mogendheden behandeld worden. — De toestand van Konstantinopel is wel uiterlijk rustig; doch het gemor duurt onder alle standen voort en neemt eerder toe. De afzetting van den Griekschen patriarch (wiens opvolger dubbele jura voor zijne aanstelling aan den Mini betaten moest) heeft eenig opzien gebaad. — Uit Perzie worden te Konstantinopel niet dan tijdingen van overwinningen op de Russen verspreid. De Perzische gezant, *Dand Aga*, die in vorige tijden lang te Konstantinopel geweest en den staat van zaken aldaar kent, heeft eenige conferentien met den Krijg Bej gehad.

Berichten uit Bologna melden het volgende: De graaf *Aldini*, secretaris van staat van het voormalige koninkrijk Italië, die in der tijd bij *Napoleon* in groot aanzien stond, leefde aldaar zeer afgezonderd. Hij reizen komt, gelijk men verhaalt, onlangs de bekende doctor *Antommarchi*, *Napoleons* lijfarts op het eiland St. Helena, en meldt hem, dat laatst gemelde op zijn doodbed hem belast had, zich bij zijne terugkomst in Europa naar Bologna te begeven, en hem graaf van *Aldini* zijne afscheidsgroete over te brengen en hem te zeggen, dat hij, *Napoleon*, zich zijner tot den laatsten oogenblik met achting en deelneming herinnende had. *Aldini* voelt zich wegens dit aandenken van zijnen gewetensoverster zoo zeer getroffen, dat hij, reeds eenigzins ongesteld, in de nacht van den 2den op den 3den dier maand overlijdt. Men zou kunnen vragen, waarom *Antommarchi* zoo lang gebleven heeft, om zich van zijnen last te kwijten.

Van den 8. November.

Volgens berichten uit Konstantinopel van den 16. October, heeft de Porte onaangename tijdingen uit Egypte ontvangen. De handelkrisis in den vorigen winter, waarvan de gevolgen zich ook over Egypte en den onder-koning uitgestrekt, en hem groote schade toegebracht hebben, heeft zijne financien zoo geschokt, dat hij buiten staat is, zijnen zoon *Ibrahim* zoo te ondersteunen, als de Porte het wenscht. Daarbij komt de onmogelijkheid van het rook en de meepen, welke laatsten grooten vrees aan de Turkische staat te gaan. Uit dien hoofde is de laatste expedie naar *Wardak* niet uitgegaan. De sultan is hierover zeer gebelgd.

MADRID, den 26. October.

Daar de Algerijnen weder eens om van een miljoen realen van Spanje tischen en dezen eisch door menigvuldige kaperijen ondersteunen, heeft het gouvernement vele moeite aangewend om die som gelykend te krijgen, daar men de magt niet heeft om de Algerijnen te weerstaan en te verdrijven. Eindelijk schijnt men die som, tegen verpanding der goederen van de commandanten van St. Jan van Jeruzalem, te zullen bekomen, deels van de bank van St. Karol en deels van eenen vermogenden koopman te Madrid.

De heer *Estefan*, die naar Parijs was gegaan om eens nietige leening te beproeven, heeft geene Fransche kapitalisten gevonden, die onmiddellijk genoeg waren om hun geld op die wijze te wagen.

De heer *Andutaga*, benoemd tot gezant in Holland, weet nog niet wanneer hij vertrekken zal. Dit hangt af van de mogelijkheid om zijne reisgelden te betalen.

De heer *Salamanca* melden, dat aldaar door geloofsbieders nog steeds groote buitengewone bedreven worden. Dezer dagen is weder een gevecht op een veld met den dolk afgemaakt.

De jezuïten hebben een dekreet weten te verkrijgen, waarbij zij gemagtigd worden om in alle scholen des rijks te gaan, de universiteiten alleen uitgezonderd. Hoe de jezuïten dagelijks in magt bij ons toemen blijkt daaruit, dat de koning dit dekreet tegen den raad zijner staatsdienaren heeft geteekend.

Van den 27. October.

Het gouvernement heeft een officieel rapport ontvangen over zeer ernstige voorvallen te Salamanca. Dit rapport behelst hoofdzakelijk het volgende: — Eenige Portugeesche troepen, die een gevecht, hetwelk dezer dagen in de provincie *Tras-os-Montes* heeft plaats gehad, uitkomen waren, hadden naar Spanje de wijk genomen en kwamen bij Salamanca aan. De koningsgezinden dezer stad en de geestelijkheid gingen hen te gemoet en begroetten hen met geestdrift. Men kwam de stad binnen en

het geroep van *leve don Miguel! leve de vrijmagnige Koning! weg de liberalen!* Het gepeupel der stad beantwoordde deze kreten met verwenschingen van de constitutionneelen. Weldra viel men op de laatste aan, vermoordde hen en plunderde hunne huizen, alsmede die van onderscheidene bemiddelde ingezetenen. Toen men dit rapport schreef, was de stad in groote wanorde; naar de overheid werd niet meer gesproken, en dezelve stond verlegen wat zij doen zou. Men wist niet hoe nog af zou loopen?

PARIS, den 6. November.

Volgens een ministerieel blad, is de opstand onder de scholieren op het collegie van Versailles niet zoo erg geweest, als sommige dagbladen hebben gemeld, en heeft men dien kunnen dampen zonder veel geweld te gebruiken.

— De *Courier Français* geeft het volgende bericht omtrent de handelwijze van den Spaanschen gouverneur van Ajamonte, wien Z. Kath. M. zoo men denkt op vertogen van den Engelschen gezant, zijn hoogst ongenoegen heeft betuigd. Toen die gouverneur vernam, dat de infant don *Miguel* te Villa-Real door eenige Portugeesche rebellen tot koning was uitgeroepen, was hij, aan het hoofd van de burgerlijke en militaire overheden mitsgaders van de geestelijkheid, onder het gelui der klokken, naar Villa-Real getrokken, om de overheid, welke men daar in naam van don *Miguel* had aangesteld, geluk te wenschen.

BRUSSEL, den 8. November.

De *Commercial Advertiser* van New-York bevat het volgend artikel: *Jozef Bonaparte*. Wij zijn gemagtigd te verklaren, dat het onwaar is, dat de graaf van *Sarville* zou verzocht hebben om eenigen tijd te Brussel te mogen doorbrengen. Hij is zeer tevreden met zijn verblijf in dit land (Noord-Amerika); hetwelk hij als een der gelukkigste van de wereld beschouwt. Dit heeft hij reeds vroeger, bij eenen brief aan de ingezetenen van New-Jersey, te kennen gegeven, toen zij voor zes jaren waren toegesmeeld om een brand in zijn huis te blusschen. Hij spreekt thans nog op dezelfde wijze over zijne gehechtheid aan zijne vrienden en buren en over zijne vergenoegdheid in zijnen tegenwoordigen toestand; intom, hij is er verre af een land te willen verlaten, waar hem sinds al gereen geen de minste onaangenaamheid is bejegend.

Het Grieksche committee te Luik heeft, na het zenden van 500 geweren aan de kolonel *Fabryer* in Griekenland, berichten ingewonnen nopens het beste gebruik van de nog in kas zijnde gelden. Ten gevolge daarvan, is onlangs een som van vijf duizend franken aan het committee te Parijs overgemaakt. Dit committee houdt zich, volgens bekomen antwoord, ijverig bezig met het verzamelen van fondsen voor de expedie van lord *Cochrane*, die zich thans te Marseille bevindt. Er worden nieuwe stoomwerktuigen gemaakt, en de gemelde admiraal zal tot eene beslissende onderneming in staat gesteld worden. Mogelijk zou hij vooraf nog te Parijs komen, om eenige afspraak te maken.

LEEUWARDEN, den 6. November.

Men kan niet genoeg melden, dat het getal zieken in deze stad iederen dag vermindert, hetwelk mede van de stad Dokkum en omstreken gemeld wordt; daarentegen blijven de berichten van Sneek, Heerenveen, de Joure, Woudsend en andere meest bezochte oorden van dit gewest zeer treurig; allerwege beijvert men zich, de hulpbehoevenden van het noodige te voorzien en aanvankelijk verheugt men zich op de meeste plaatsen, daar het aantal zieken niet vermeerderd en het getal overledenen minder wordt.

UTRECHT, den 9. November.

Volgens berichten uit Groningen van den 7. deser, bedroeg het getal der overledenen van den 3. tot en met den 6. deser, 64 personen, waaronder 38 bejaarden en 26 jongen. De sterfte is aldus nog verbaazend; men hoopt dat het seizoen eenen gunstigen invloed op de ziekte zal uitoefenen.

ARNHEM, den 10. November.

Te Zutphen is voor Groningen en Vriesland gecollecteerd de som van f 2473 - 76; te Harderwijk f 1020 - 09, te Beest f 177 - 55, te Beuningen f 51, te Brummen f 275 - 39, te Burgharen f 40, te Dalfsen f 60, te Nederhemert f 27 - 75, te Ophemert f 44 - 55, te Rheden f 534 - 20, te Ubbergen f 111 - 22½, te Verwolde f 27 - 58, te Wadenoijen f 66 - 22.

— Een Brusselsch dagblad meldt, dat in het comité-generaal van de tweede kamer, van den 24. October laatstleden, de minister van binnenlandse zaken gezegd heeft, dat een hollandsche stenograaf (snelschrijver door verkortings-teekens) bij den franschen zoude gevoegd worden, zoodra men er een gevonden zoude hebben. Een ander dagblad merkt daarop aan, » dat men dan nog wel drie jaren zijn geduld zal moeten oefenen; want men heeft ten minste drie jaren noodig om een stenograaf te vormen. Lees maar hetgeen daaromtrent de heer *Conen de P.* (*Préplan*) zegt bladz. 9 van de vijfde uitgave zijner *Stenographie*, » in 1825 te Parijs uitgegeven.

Daar dit werk, een der beste die over de stenographie geschreven zijn,

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.